

for Venstres og for Højres Vedkommende. Det Venstrereformparti, jeg den Gang talte om, er forsvundet, det svækkede sig i den Grad, at det maatte optage helt nye Elementer i sig, de gamle Moderate, og maatte skifte Navn for overhovedet at kunne fortsætte sin Tilværelse. Det gamle Højre, jeg den Gang talte om, svækkede sig i den Grad, at det for nogle Aar tilbage forsvandt. Det ærede Medlem sagde, at det levede. Men det var et levende Lig. Saa det er gaaet fuldstændig i Opfyldelse, hvad jeg sagde. Det Parti, jeg selv tilhører, talte den Gang 24 Folketingsmænd, nu tæller vi 48. Saadan har Tilbagegangen været paa den anden Side, saadan har Fremgangen været hos os. (*Afbrydelse: Valgloven*). Valgloven kommer ikke den Ting ved. Vi var den Gang 24 af 114, vi er nu 48 af 149. De vil ogsaa se den stærke procentvise Fremgang. Ogsaa med Hensyn til Vælgertallet er vi gaaet meget betydeligt frem fra 1909 til 1920. Man vil se, hvordan det, jeg sagde, er gaaet i Opfyldelse, hvordan dette Venstre og Højre, som den Gang bandt sig til hinanden, er gaaet til Grunde. Man maatte prøve paa paa Grundlag af Ruinerne af disse gamle Partier at bygge nogle nye Partier op.

Nu begaar de de samme politiske Fejl, nu kæder de sig sammen og vil begaa Selvmord sammen ved at koble sig sammen. Nu springer de ud i Undergangen, og jeg kan kun glæde mig derover. Vi, der er vokset fra 24 til 48, vokser ogsaa til 96, det kan ske et Aar før eller senere, jeg skal ikke spaa om noget bestemt Tidspunkt, ikke nævne Aarstal. (Munterhed). Det gjorde jeg ikke den Gang, sande Profeter nævner overhovedet aldrig Aarstal. (Munterhed). Det gør de ikke, for det kan man aldrig gøre. De peger kun paa Udviklingsretningen, og saa gaar det saa hurtigt, som Forholdene tillader det. For os gaar det saa hurtigt, som der arbejdes godt fra Socialdemokratiets Side og slet fra det ærede Medlem og hans Partis Side. Det, der nu sker, vil — det er jo saa givet, det kan enhver se — føre til det samme om igen, kun meget værre. Det ærede Medlem spaaede, at de Herrer vil sejre med 1—2—3—4 Stemmer — jeg ved det ikke, Rygtet gaar i Øjeblikket, at det vil blive 3 Stemmer. Maaske denne Regering saa bliver hængende et Aars Tid paa disse 3 Stemmer med et Mindretal her i Tinget for dette Militærforslag. Den Regering under jeg, fordi det er mine Modstandere, den Stilling. Lad den kun hænge, om det skal være et Aarstid,

ja selv om den hænger to Aar derpaa. Saa er den raadden, og saa er Pæren moden.

Formanden: Det var ingen passende Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg talte om, at det var behageligt at blive rost af andre; saa forekommer det mig, at det ærede Medlem behøvede ikke at have gjort det selv bagefter — det ærede Medlem bestilte jo ikke noget andet heroppe end at rose sig selv. Jeg har ikke meget at bemærke til det ærede Medlem. Det ærede Medlem holder meget af at tale om „levende Lig“ og „døde Mus“, og hvad det altsammen kan være .. (Latter).

Formanden: Jeg anmoder ærede Medlemmer om at forholde sig rolige.

Christmas Møller: Jeg ved ikke rigtig, om jeg husker fejl paa dette Punkt (Munterhed). Men det var i alle Tilfælde noget i Retning af det døde, som det ærede Medlem havde en overmaade stor Forbindelse med. Jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem, at det var godt, han ikke blev ved at doble videre. Vi var 48, sagde det ærede Medlem, vi bliver ogsaa 96, det var godt, det ærede Medlem ikke doblede videre. Men naar det ærede Medlem sagde, det var saa ganske rigtigt, hvad han spaaede i 1909, saa vil jeg dog gerne minde om, at det ærede Medlem sluttede denne Tale med følgende Udtalelse: „Fremtiden tilhører de Radikale og Socialdemokraterne“ (Hør! Hør!). Fremtiden tilhører de Radikale og Socialdemokraterne, de Partier, som aldrig endnu har haft Flertal i dette Land!

Holstein: Nu da Øjeblikkets politiske Magthavere paa ny i fornødent Omfang har dokumenteret deres Evne til at bruge Magten vilkaarligt og meningsløst, nu da denne ægte nye Venstrereform af vort Forsvar skal løbe af Stabelen ved Hjælp af konservative Stemmer, der for Venstres Skyld som sædvanlig bedøver deres saglige Overbevisning og Samvittighed ved en hastigt tillavet Dosis ansvarsforflygtigende politiske Grunde, nu da Debatten er kommet ind i det Stadium, hvor for længst gendrevne Argumenter gaar igen som legemløse Fantomer, nu da den erfarne og virksomme Regeringspolitiker det ærede Medlem Hr. Pürschel med en afsluttende Statsmandstale i poetiske Vendinger har klarlagt, at hans forsvarsvenlige Parti ikke har noget